

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță privind managementul
calității în învățământul superior**

Analizând proiectul de **Ordonanță privind managementul calității în învățământul superior**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.14 din 25.01.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații de principiu

1. Obiectul proiectului de ordonanță îl constituie înființarea Consiliului Național al Managementului Calității în Învățământul Superior, ca organ consultativ al Ministerului Educației Naționale.

În Nota de fundamentare, inițiatorul precizează temeiurile în baza cărora propune înființarea acestui organism, respectiv art.12 alin.1, art.89, art.140 alin.2, art.141 lit.i, r și s din Legea învățământului nr.84/1995, republicată. Semnalăm însă că, art.140 alin.2-4, precizează expres care sunt consiliile naționale, ca organisme consultative, ce sprijină Ministerul Educației Naționale în exercitarea atribuțiilor sale. Într-o interpretare strict juridică, **acest organism ar trebui să poarte o altă denumire decât Consiliu**. Legea nr.84/1995 vorbește, în afară de consilii, de comisii naționale de specialitate pe discipline și de **structuri manageriale ale programelor de reformă** (art.140 alin.2).

2. Declarația de la Bologna privind crearea unui spațiu european al învățământului nu este un document juridic și, în consecință, nu poate fi invocată în crearea unei asemenea structuri care, cel puțin în actuala redactare, pare a nu fi operațională.

Cu toate că în Nota de fundamentare se afirmă că ordonanța va reglementa managementul calității în cadrul universităților românești "în concordanță cu reglementările naționale și internaționale existente în acest domeniu al asigurării calității". Consiliul Legislativ nu a putut identifica, în cele peste 20.000 de acte normative comunitare, un document de acest gen.

În ansamblul său însă **proiectul de ordonanță nu contravine spiritului și principiilor comunitare.**

3. Dacă obiectul proiectului de ordonanță este managementul calității în învățământul superior, **definirea acestui concept nou se impune cu necesitate**, într-un articol distinct, fie după art.1, fie după art.7. Fără o atare definiție, proiectul de ordonanță riscă, cum am arătat, să pară a introduce un organism lipsit de eficiență.

E adevărat că, în articolul final, respectiv art.18, proiectul de ordonanță definește o serie de termeni, dar, o asemenea tehnică juridică de definire în finalul actului normativ, nu este uzuală nici în dreptul românesc și nici în dreptul comunitar. Ea se practică în debutul actului normativ.

Definirea de la art.18 este însă și incompletă, dat fiind faptul că proiectul de Ordonanță operează și cu alte **concepte noi ce se impun a fi definite cu exactitate:**

- statutul "corpului de auditori și experți" (art.2 alin. 1);
- structură administrativă (art.5 alin.1);
- "sistem de management al calității";
- structuri pro-calitate (art.8 lit.d);
- manualul de Asigurarea Calității (art.8 lit.m).

Relativ la noțiunea managementului calității învățământului superior, se poate, pe cale logică, deduce ce reprezintă acesta prin faptul că **art.8** enumeră principalele tipuri de activități, dar nici acestea, după cum am arătat, nu sunt toate riguros definite.

4. În legătură cu **corpul de auditori și experți**, o atare sintagmă pare a conduce la ideea că auditorii nu sunt experți, ceea ce, evident, este eronat. Legea nr.84/1995, în art.140 alin.2, precizează că membrii consiliilor și comisiilor consultative sunt "experți" desemnați "pe criterii de prestigiu profesional și moral".

Proiectul de ordonanță, în contradicție cu legea învățământului, precizează, în art. 3, că membrii C.N.M.C.I.S. sunt numiți "dintre persoanele cu **competențe dovedite (?)** în domeniul managementului calității". Criteriul propus de Ordonanță este mult prea general și deschide calea spre aprecieri subiective.

5. La **art.3 alin.3** se menționează în general, că drepturile salariale pentru membrii Consiliului, al corpului de auditori și experți, se stabilesc potrivit legii, fără a se preciza natura raportului de muncă al acestor categorii de persoane și, concret, care lege se aplică.

O soluție corectă însă este dată prin **art.5 alin.2** pentru salarizarea structurii administrative care asigură activitatea curentă a C.N.M.C.I.S.

6. Inițiatorul trebuie, la **art.5 alin.1**, să precizeze, potrivit terminologiei legale, în mod concret, structura administrativă a C.N.M.C.I.S., respectiv, birou, serviciu, oficiu, secretariat tehnic, etc.

7. **Art.9**, dincolo de faptul că nu definește "sistemul calității", este prolix, în sensul că solicită ca acesta "să aibă la bază o politică" (probabil a învățământului) și "o documentație" - termen care nu este definit, cum de altfel, la **art.10**, se vorbește despre faptul că evaluarea constă în "**analiza documentelor**", fără a se preciza ce fel de documente.

II. Observații de redactare și tehnică legislativă

1. Potrivit exigențelor normelor de tehnică legislativă, sugerăm ca, în tot cuprinsul actului, parantezele utilizate să fie înlocuite, după caz, cu liniuțe (-) sau virgule (,).

2. La **art.4** nu se precizează termenul de elaborare și aprobare a Regulamentului propriu. Considerăm că, în finalul proiectului, trebuia inserat un articol distinct cu referire la acest aspect.

3. La **art.7**, pentru un spor de claritate în exprimare, recomandăm înlocuirea termenului "misiunea" cu "sarcina" sau "menirea" din sintagma "Aceste sisteme au misiunea".

4. La **art.15**, constatăm că precizarea "Universitățile menționate la art.1" nu se regăsește la art.1, unde se face trimitere. La art.1 se utilizează sintagma "în instituțiile de învățământ superior". Sugerăm păstrarea terminologiei de la art.1.

5. **Art.18**, prin conținutul său, în funcționalitatea reglementării preconizate, ar trebui să preceadă prevederile de la art.8.

PREȘEDINTE

Valer DORNEANU

București

Nr. 133/29.01.2000